

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 16 mei 2012 in zaak nr. 12/14554 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 mei 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de rechtbank, door het tegen de bewaring ingestelde beroep ongegrond te verklaren, heeft miskend dat de minister reeds voorafgaand aan de inbewaringstelling bekend was met zijn verblijfsrecht in Estland. Derhalve heeft de minister hem niet in bewaring kunnen stellen zonder hem eerst te bevelen onmiddellijk zelfstandig naar Estland te vertrekken en in de gelegenheid te stellen dat bevel op te volgen. Uit de op de zaak betrekking hebbende stukken blijkt niet dat zodanig bevel gegeven is, zodat de maatregel van meet af aan onrechtmatig is geweest, aldus de vreemdeling.

2.1.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op de uitzetting, door onze minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Ingevolge artikel 62a, eerste lid, onderdeel b, stelt de minister de vreemdeling, niet zijnde gemeenschapsonderdaan, die niet of niet langer rechtmatig verblijf heeft, schriftelijk in kennis van de verplichting Nederland uit eigen beweging te verlaten en van de termijn waarbinnen hij aan die verplichting moet voldoen, tenzij de vreemdeling in het bezit is van een door een andere lidstaat afgegeven geldige verblijfsvergunning of andere toestemming tot verblijf.

Ingevolge het derde lid wordt de vreemdeling, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, opgedragen zich onmiddellijk naar het grondgebied van de betrokken lidstaat te begeven. Indien dit bevel niet wordt nageleefd of indien om redenen van openbare orde of nationale veiligheid het onmiddellijke vertrek van de vreemdeling is vereist, wordt tegen de vreemdeling een terugkeerbesluit uitgevaardigd.

Ingevolge artikel 63, eerste lid, kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft en die niet binnen de bij deze wet gestelde termijn Nederland uit eigen beweging heeft verlaten, worden uitgezet.

2.1.2. Zoals ook volgt uit de uitspraak van 24 april 2012 in zaak nr. 201103734/1/V3 (www.raadvanstate.nl) kan de minister ingevolge artikel 6, tweede lid, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn), in de situatie dat hij niet twijfelt aan het door de betreffende vreemdeling gestelde verblijfsrecht in een andere lidstaat, die vreemdeling niet in bewaring stellen zonder hem eerst te bevelen om onmiddellijk zelf naar het grondgebied van die lidstaat te begeven en hem in de gelegenheid te stellen dit bevel op te volgen.

Artikel 6, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn is inmiddels geïmplementeerd in artikel 62a, derde lid, van de Vw 2000. De Afdeling ziet geen grond over die bepaling anders te oordelen dan zij in voormelde uitspraak over artikel 6, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn heeft gedaan.

2.1.3. Blijkens het formulier M119 Dossier vreemdelingenbewaring van 1 mei 2012 is de vreemdeling op 10 maart 2010 eerder in vreemdelingenbewaring gesteld. Tijdens die bewaring is op 11 maart 2010 gebleken dat de vreemdeling beschikt over een door Estland afgegeven vreemdelingenpaspoort, geldig tot 7 juni 2015, alsmede over een door Estland afgegeven verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Op 23 maart 2010 is die bewaring opgeheven en de vreemdeling aangezegd Nederland te verlaten.

Uit dit formulier blijkt tevens dat de minister ten tijde van de huidige inbewaringstelling op 27 april 2012 bekend was met voormeld vreemdelingenpaspoort.

2.1.4. Derhalve was de minister in dit geval gehouden de vreemdeling te bevelen zich onmiddellijk naar Estland te begeven en hem in de gelegenheid te stellen aan dit bevel te voldoen, alvorens jegens hem – alsnog – een terugkeerbesluit te kunnen nemen en hem met het oog op uitzetting in bewaring te kunnen stellen.

Uit de op de zaak betrekking hebbende stukken blijkt niet dat de vreemdeling zodanig bevel is gegeven. Nog daargelaten de vraag of zonder meer van de juistheid van de in het formulier M119 Dossier vreemdelingenbewaring opgenomen informatie dient te worden uitgegaan, nu dit formulier niet op ambtseed of ambtsbelofte is opgemaakt, kan de in dit formulier vermelde eerder gedane aanzegging om Nederland te verlaten voorts niet worden gelijkgesteld met het in artikel 62a, derde lid, van de Vw 2000 bedoelde bevel aan een vreemdeling om zich onmiddellijk naar het grondgebied van de lidstaat te begeven waar hij rechtmatig verblijf heeft, nu die aanzegging en dat bevel inhoudelijk niet overeenkomen. Met die aanzegging is derhalve evenmin voldaan aan het gestelde in artikel 62a, derde lid, van de Vw 2000, zodat de vreemdeling terecht klaagt dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, de bewaring van meet af aan

onrechtmatig is geweest.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit tot inbewaringstelling van 27 april 2012 alsnog gegrond verklaren. Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 27 april 2012 tot 10 mei 2012, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

2.3. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 16 mei 2012 in zaak nr. 12/14554;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 1.140,00 (zegge: elfhonderdveertig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. A. Wijker-Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

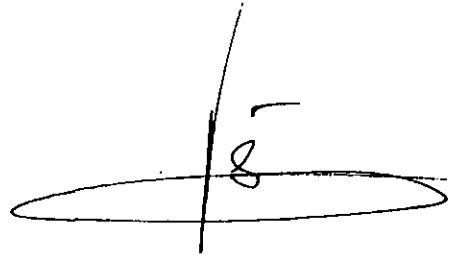
w.g. Wijker-Dekker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2012

562.

Verzonden: 25 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'e' to the right.

mr. H.H.C. Visser